

töredékei alkotják. Formájuk és méretük nagyon változatos. A kisméretű pohárkától a hombárig minden megtalálható. Színük a vörössárgától a barnán át a szürkéig változott. A lakóház félig földbe mélyített, felmenő fal nélkül, formája négyzetes, alapterülete kb. 2–4×4 m, kemence és nyílt tűzhely nyomát nem észleltük. A ház betöltésében kevés leletanyagot találtunk. A két árok É–D-i irányú, sekély, rézsűs falú és egyenetlen aljú.

KOLOZSI BARBARA

249. Nógrád, Vár

(Nógrád megye) Kk, Tö

2007. szeptember 17–28. között folytatódott a vár kutatása. Az udvari rétegsor megismerése céljából 5×5 m-es szelvényt nyitottam a külső vár udvarának ÉNy-i részén. Az Új-bástyához felvezető rámpa legkorábban a török kor végén létesülhetett, a feltárás előtt támfalnak tűnő pofafala kötés nélkül lazán egymásra helyezett kövekből és leomlott faltömbökből összerótt támasztéknak bizonyult. A kövek közül előkerült modern kerámia alapján elképzelhető, hogy csak a 20. sz. első felében létesítették. A rámpát megelőzi egy paticsal feltöltött, a 17. századra keltezhető gödör. Kibontottunk egy törmelékes feltöltésű gödröt is, melyet pipatöredék és írókázott kerámia keltez a 17. sz. közepére, második felére. E gödör átvágott egy megújított, agyagba rakott kövekből álló földbe mélyített épületet, melynek betöltéséből II. Mátyás denárját gyűjtöttük. A pincyszerű helyiség egy sekély, késő középkori jellegű leletanyagot tartalmazó beásásba mélyült. E beásás elmetszett egy alapozási árokkal határolt, egykor kissé a földbe mélyített agyagpadlós épületet és ennek égett pusztulási rétegeit. Ez utóbbiak egyikéből I. Ulászló denárja került elő. Árpád-kori objektum nem került elő, bár a 15. századi agyagpadló által lefedett területen (melynek feltárására anyagi okokból már nem kerülhetett sor) létezésüket kizárni nem lehet. Az altalaj egyébként a „barbakánban” megismert tömör, köves, szürke kőporos konglomerátum. A középkori rétegekből rézveretek, számszeríj-dió, egyéb csontfaragványok és apró üveg-töredékek is előkerültek.

Munkatárs: Richter Éva régész.

TOMKA GÁBOR

250. Nyírbátor, Ipari Park

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) B?

2007. március 27–28-án megelőző feltárást végeztünk egy gyárberuházás területén (hrsz.: 081/3).

Korábban a honvédség, majd a határőrség által lőtérként használt részen, 2006. november 23-án Babolcsi Andrea a nyíregyházi Jósza András Múzeum régésze, Bakos János ugynezen intézmény technikus a valamint Bálint Marianna és Aranyos Annamária a KÖH Debreceni Regionális Irodájának régészei hely-

színelésük alkalmával őskori (bronzkori?) lelőhelyet regisztráltak.²⁸

A területről előzőleg 30 cm, helyenként akár 1,5 m vastag humuszt távolítottak el. A telken szondaárkainkkal hamarosan objektumfoltokra figyeltünk föl, de azok a tűzéségi tevékenység nyomainak bizonyultak, bár az elszíneződésekből szórványosan előkerült néhány darab bronzkori cserép. Az egykori lelőhely valószínűleg már korábban megsemmisült.

Munkatársak: Almássy Katalin, Istvánovits Eszter régészek, Mester Andrea gyűjteménykezelő, Németh Andrea és Subert Csilla adatrögzítők.

PINTYE GÁBOR

251. Nyíregyháza-Rozsrét, Marsó Kft. telepétől É-ra (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) B?, Sza

2007. október 4-én régészeti helyszínelést végeztünk a területen. A vizsgált 139 000 m² nagyságú terület Nyíregyházától D-re, a 4. sz. főút K-i oldalán, a nyíregyházi felüljáró, a telephely és a Nyíregyháza–Debrecen vasútvonal között található. Felszínét több É–D irányú homokhát tagolja; É-i és DK-i, magasabban fekvő negyedében őskori és császárkori cserepeket gyűjtöttünk.

A leletek a nyíregyházi Jósza András Múzeumba kerültek.

Munkatárs: Szegfű László.

SCHOLTZ RÓBERT

252. Nyírlugos, Szabadságtelek (Szennyes-pusztá) (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) B, Á

2007. április 16-án régészeti felügyeletet láttunk el az egykori Szabadság Tsz telepétől K-re eső területen. A felállítandó villanyoszlopoknak ásott alapgödröket ellenőriztük. Ezekben régészeti jelenséget nem észleltünk, de az oszlopsor közvetlen közelében a telepről kivezető műútról D-re leágazó, majd Ny felé futó dűlőút mentén, attól közvetlenül K-re egy lelőhelyet találtunk. A mocsaras, vizenyős részek között húzóódó, alacsony, nyárfaerdővel frissen telepített homokháton egy gyér leletanyagú bronzkori és Árpád-kori cserepekkel jelentkező felszíni telepnyomot regisztráltunk. A lelőhely becsült kiterjedése 60×80 m.

Munkatárs: Almássy Katalin.

PINTYE GÁBOR

253. Orfú, Pécsi-tó

(Baranya megye) Ró

2007. május 23-án bejelentés nyomán helyszíni szemlét végeztünk a medertisztítás céljából ideiglenesen csökkentett vízszintű tónál, melynek medrében római kori

28 JAM RégAd.: 2007.31.